„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 42. Wtorek 19. Lutego 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 19. lutego. Na mocy odręcznego pisma Cesarskiego zwinięta jest siedmiogrodzka nadworna kancelarya. Hr. Haller uwolniony jest z posady dyrektora tej kancelaryi.

Peszt, 18. lutego. Odczytany na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu reskrypt królewski odpowiada prośbie o wstrzymanie prawomocności patentu uzbrojenia. Przedmiot ten załatwiony będzie w drodze konstytucyjnej. Reskrypt zapowiada przywrócenie konstytucyi, mianowanie ministrów, zawiera mianowanie Andrassego prezydentem rady ministrów. Reskrypt przyjęty w Izbie z uniesieniem. Izba wysyła deputacyę dziękczynną do Najjaśniejszego Pana. Wieczór iluminacya. Izba wyższa przyjęła reskrypt królewski z entuzyazmem.

Paryż, 18. lutego. „France“ donosi: Nastąpić mające jutro ogłoszenie żółtej księgi zawiera dokumenta najnowszej daty, które dowodzą, że Porta się skłania ułatwić dzieło pojednania. Dziś zawotowała rada stanu projekt reorganizacyi armii.

Część urzędowa.

Rozporządzenie ministerium sprawiedliwości z dnia 15. lutego 1857 roku,

o zaprowadzeniu sądów powiatowych w Galicyi wschodniej.

Jego Cesarsko-królewska Apostolska Mość w skutek zaprowadzenia nowych władz politycznych w Gałicyi wschodniej i Galicyi zachodniej najwyższem postanowieniem z dnia 14. lutego 1867 r. w przeprowadzeniu odłączenia wymiaru sprawiedliwości od administracyi, najwyższem pismem odrecznem z dnia 20. października 1866 r. nakazanego następujące rozporządzenie względem spraw sądowych przekazanych mięszanem urzędom powiatowym w Galicyi wschodniej najłaskawiej zatwierdzić raczył.

I. Sprawy sądowe obecnych urzędów powiatowych załatwiane być mają w przyszłości przez sądy powiatowe, mianowicie zaś czynność urzędowa sądów powiatowych: 1. Winniki, 2. Janów, 3. Gródek, 4. Szczerzec, 5. Żółkiew, 6. Kulików, 7. Niemirów, 8. Rawa, 9. Uhnów, 10. Sokal, 11. Mosty, 12. Bełz, 13. Lubaczów, 14. Cieszanów, 15. Mościska, 16. Niżankowice, 17. Jaworów, 18. Krakowiec, 19. Sądowa Wisznia, 20. Jarosław, 21. Radymno, 22. Sieniawa, 23. Krosno, 24. Dukla, 25. Żmigród, 26. Dobromil, 27. Lutowiska, 28. Ustrzyki, 29. Sanok, 30. Rymanów, 31. Bukowsko, 32. Lisko, 33. Baligród, 34. Dubiecko, 35. Bircza, 36. Brzozów, 37. Starasól, 38. Staremiasto, 39. Łąka, 40. Turka, 41. Borynia, 42. Drohobycz, 43. Podbuż, 44. Medenice, 45. Komarno, 46. Rudki, 47. Stryj, 48. Mikołajów, 49. Skole, 50. Bolechów, 51. Dolina, 52. Rożniatów, 53. Kałusz, 54. Wojniłów, 55. Żurawno, 56. Halicz, 57. Bohorodczany, 58. Nadwórna, 59. Delatyn, 60. Sołotwina, 61. Buczacz, 62. Manasterzyska, 63. Tyśmienica, 64. Tłumacz, 65. Kołomyja, 66. Gwoździec, 67. Peczeniżyn, 68. Horodenka, 69. Obertyn, 70. Kutty, 71. Kossów, 72. Zabłotów, 73. Śniatyn, 74. Mikulińce, 75. Trembowla, 76. Złotniki w Wiśniowczyku, 77. Zbaraż, 78. Nowesioło, 79. Skałat, 80. Grzymałów, 81. Czortków, 82. Kopyczyńce, 83. Budzanów, 84. Jazłowiec, 85. Borszczów, 86. Mielnica, 87. Husiatyn, 88. Zaleszczyki, 89. Tłuste w Uścieczku, 90. Olesko, 91. Gliniany, 92. Zborów, 93. Załośce, 94. Busk, 95. Radziechów, 96. Kamionka, 97. Łopatyn, 98. Brzeżany, 99. Kozowa, 100. Podhajce, 101. Rohatyn, 102. Przemyślany, 103. Bursztyn, 104. Bóbrka, 105. Chodorów, rozciągać się będzie na całą przestrzeń obecnych powiatów sądowych tego samego nazwiska.

II. Sąd delegowany miejski w Tarnopolu, którego obecne rozporządzenie nie dotyczy, rozciągnąć ma czynność swoją urzędową na całą przestrzeń obecnego sądowego powiatu Ihrowice.

Rozporządzenie niniejsze również nie dotyczy innych sądów delegowanych miejskich w Galicyi wschodniej exystującym, ani też sądu powiatowego Brody.

III. Sądy te powiatowe składać sią mają z sędziów powiatowych, z adjunktów sądowych i aktuaryuszów, oraz z jednego kancelisty jako kierującego manipulacyą z dodaniem potrzebnej liczby dyurnistów i sług.

Urzędnicy tychże sądów stanowią osobny status concretalny na kategorye podzielony, z wyjątkiem adjunktów sądowych którzy wraz z adjunktami sądów kolegialnych wliczeni być mają w status okręgu sądu wyższego.

IV. Urzędnicy lub sługi, którzy bez ich przewinienia przy prowizorycznych sądach powiatowych umieszczeni będą z niższą płacą niż dotychczasowa, mają prawo do dodatku osobistego aż do wysokości obecnej ich płacy, który to dodatek z zachowaniem rangi ich służbowej przy nastąpić mającem ich pensyonowaniu wliczony być ma. Dodatek ten osobisty jednak ustaje w miarę postąpienia na wyższy stopień.

V. Z rozpoczęciem czynności sądów tych powiatowych co do wewnętrznego ich urządzenia i regulaminu, oraz co do dyscyplinarnego traktowania sług ich, wchodzi w wykonanie patent Cesarski z dnia 3. maja 1853 r. Nr. 84 D. P. P.

VI. Czynność urzędowa powyższych 105 sądów powiatowych rozpocząć się ma z dniem 28. lutego 1867 r. z którym to dniem urzędy powiatowe czynność swoją sądową zaprzestać mają.

Rozporządzenie ministerium sprawiedliwości z dnia 15. lutego 1867 r.

o zaprowadzeniu sądów powiatowych w okręgu sądu wyższego Krakowskiego.

Jego Cesarsko-królewska Apostolska Mość w skutek zaprowadzenia nowych władz politycznych dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem i księstwami Oświęcim i Zator najwyższem postanowieniem z dnia 15. lutego 1867 r. w jednoczesnem przeprowadzeniu odłączenia wymiaru sprawiedliwości od administracyi, najwyższem pismem odręcznem z dnia 20. października 1866 r. nakazanego, następujące rozporządzenie względem praw sądowych mieszanym urzędom powiatowym w okręgu sądu wyższego Krakowskiego przekazanych, najłaskawiej zatwierdzić raczył:

I. Sprawy sądowe obecnych urzędów powiatowych w okręgu sądu wyższego Krakowskiego załatwiane być mają w przyszłości przez sądy powiatowe, mianowicie zaś czynności sądów powiatowych. 1. Liszki, 2 Krzeszowice, 3. Niepołomice, 4. Radłów, 5. Brzesko. 6. Wojnicz, 7. Wieliczka, 8. Dobczyce, 9. Bochnia, 10. Podgórze. 11. Wadowice, 12. Andrychów, 13. Maków, 14. Biała, 15. Jordanów, 16. Kalwarya, 17. Kenty, 18. Milówka, 19. Myślenice, 20. Żywiec, 21. Slemień, 22. Skawina, 23. Oświęcim, 24. Zassów, 25. Mielec, 26. Kolbuszowa, 27. Ropczyce, 28. Dembica, 29. Pilzno, 30. Tuchów, 31. Brzostek, 32. Frysztak, 33. Jasło. 34. Głogów, 35. Łańcut, 36. Leżajsk, 37. Nisko. 38. Przeworsk, 39. Rozwadów, 40. Strzyżów, 41. Sokołów, 42. Tarnobrzeg, 43. Tyczyn, 44. Ulanów, 45. Stary Sącz, 46. Krościenko, 47. Nowytarg, 48. Ciężkowice, 49. Grzybów, 50. Krynica, rozciągać się ma na cały obręb obecnego powiatu sądowego tegoż samego nazwiska.

51. Chrzanów na obręb obecnych sądowych powiatów Chrzanów i Jaworzno.

52. Limanowa na obręb obecnych sądowych powiatów Limanowa i Skrzydlna.

53. Gorlice na obręb dotychczasowych sądowych powiatów Gorlice i Biecz, a w końcu

54. Dąbrowa na obręb dotychczasowego sądowego powiatu Dąbrowa oraz na następujące gminy obecnego powiatu Żabieńskiego: Adamierz, Bieniaszowice, Biskupice, Boruszowa, Bolesław, Bugaj, Cwików, Chorażec, Czyżów, Dombrowka, Gręboszów, Gruszów, Gorzyce, Hubenice, Janikowice, Karsy. Kozłów, Kanna, Kuzie, Kłyż, Konary, Lubiczko, Laskówka, Łęka siedlecka, Olesno, Pałuszyce, Pawłów, Podlipie, Pilcza, Otwinów stoiński z Konopką, Pierzyce, Pasieka, Samocice z Łęką, Siedliszowice, Sikorzyce, Strojców, Swiebodzin z Koziarówką, Siedlec, Tonie z Błonia i Brzeznicą, Uście jezuickie, Wola gręboszowska, Wola żelichowska, Wielopole z Borkami, Bucze i Bobrek, Zawierzbie, Zalipie, Zakirchale, Żelichów, Demblin, Jagodniki, Jadowniki mokre, Miechowice wielkie, Miechowice małe, Nowopole, Wietrzychowice z Szymonowicami i Pasierbami, Wola rogowska.

II. Sąd delegowany miejski Krakowski rozciągnąć ma czynność swoją urzędową na cały obręb obecnego sądowego powiatu Mogiła, sąd delegowany miejski Tarnowski na następujące gminy obecnego powiatu sądowego Żabno a mianowice, Bobrowniki wielkie z Jorkowcem, Bobrowniki małe z Dobczycami, Fink, Głogów, Ilkowice z Rudnem i Sanoką, Kobierzyn, Lisia Góra, Łukowa, Niecieeza, Niedonice, Odporyszów, Pawęzów, Partyn z Łęgami, Podlesie, Sieradza, Śmigno, Żabno M. z przedmieściem.

Rozporządzenie obecne nie dotyczy innych sądów delegowanych miejskich w Galicyi zachodniej, ani też już zaprowadzonego sądu powiatowego Wiśnicz.

III. Sądy te powiatowe składać się mają z sędziów powiatowych, z adjunktów sądowych i aktuaryuszów, oraz z jednego kancelisty jako kierującego manipulacyą z dodaniem potrzebnej liczby dyurnistów i sług.

Urzędnicy tychże sądów stanowią osobny status concretalny na kategorye podzielony, z wyjątkiem adjunktów sądowych, którzy wraz z adjunktami sądów kolegialnych wliczeni być mają w status okręgu sądu wyższego.

IV. Urzędnicy lub sługi, którzy bez ich przewinienia przy prowizorycznych sądach powiatowych umieszczeni będą z niższą płacą niż dotychczasowa, mają prawo do dodatku osobistego aż do wysokości obecnej ich płacy, który to dodatek z zachowaniem rangi ich służbowej przy nastąpić mającem ich pensyonowaniu wliczony być ma. Dodatek ten osobisty jednak ustaje w miarę postąpienia na wyższy stopień.

V. Z rozpoczęciem czynności sądów tych powiatowych co do wewnętrznego ich urządzenia i regulaminu, oraz co do dyscyplinarnego traktowania sług ich, wchodzi w wykonanie patent cesarski z dnia 3. maja 1853 r. Nr. 84 D. P. P.

VI. Czynność urzędowa powyższych 105 sądów powiatowych rozpocząć się ma z dniem 28. lutego 1867 roku, z którym to dniem urzędy powiatowe czynność swoją sądową zaprzestać mają.

Sędziami powiatowymi w tymczasowych sądach powiatowych w Galicyi wschodniej utworzyć sie mających mianowani zostali:

Naczelnicy powiatowi: Stanisław Sypniewski Odrowąż w Żmigrodzie, Józef Zajączkowski w Horodence, Dr. Rudolf Ebner w Przemyślanach, Karol bar. Battaglia w Glinianach, Antoni Kratochwil w Skolem. Jan Aichmüller w Dukli, Erazm Gnatkowski w Rawie, Wincenty Stieber w Zbarażu, Michał Boczarski w Starejsoli, Michał Csato w Kuttach, Franciszek Michalewski w Podbużu, Klemens Mihuowicz w Rudkach, Ignacy Łobaczewski w Rymanowie Dr. Edward Schäfer w Husiatynie, Michał Horwath wZałościach, Władysław Przysiecki w Tyśmienicy, JózefPopkiewicz w Tłustem, Paweł Ilnicki Czerczewicz wŻółkwi. Mikołaj Kostrakiewicz w Sokalu. Jan Czackowski w Bohorodczanach, Wincenty Romański w Obertynie, Fortunat Macieliński w Busku, Kazimierz Zaręb w Dubiecku, Jakób Finkel w Grzymałowie, Józef Piutrhoffer w Jaworowie, Wacław Korinek w Dobromilu, r. Izydor Pasławski w Trembowli, Piotr Dzikowski w Unowie, Karol Poglies w Lubaczowie, Henryk Floreckiw Gródku, Antoni Werner w Peczeniżynie, Edward Biński w Kulikowie, Ludwik Stankiewicz w Zaleszczykach. Władysław Kawecki w Czortkowie, Karol Krethmer w Bóbrce, Oswald Losy-Losenau w Brzozowie Fryderyk Prottun w Sądowej Wiszni; adjunkci powiatwi: Michał Borzęcki w Rożniatowie, Felicyan Marcinkiwicz w Kałuszu, Józef Lenczowski w Niżankowicach Franciszek Usickniewicz w Podhajcach, Mikołaj Chonki w Chodorowie, Edward Lubich w Mościskach, Franszek Giricka w Kamionce, Wawrzyniec Kralowetz w Ikowcu. Antoni Schaetzel w Lisku, Gustaw Schenk Borszczowie. Franciszek Richter w Buczaczu, Ferdynd Rotta w Dolinie, Edmund Wesołowski w Kopyńcach, Franciszek Brze-

chowski w Radziechowie, Karol Pasieczny w Śniatynie, Leo Kruszyński w Tłumaczu, Jan Falkowski w Turce, Karol Willaume w Janowie. Walenty Czajkowski w Jarosławiu, Jan Michalczewski w Stryju, Sylwester Łapczyński w Bursztynie, Józef Tomaszewski w Skałacie, Franciszek Łukasiewicz w Brzeżanach, Teofil Szaprowski w Radymnie. Antoni Plutyński w Sieniawie, Dr. Paweł Schwarz w Borynia, Kazimierz Brzeski w Birczy, Odillo Scherff w Bolechowie, Emanuel Łoziński w Haliczu, Józef Sławiński w Mielnicy, Jan Drelichowski w Kossowie, Konstanty Czaprański w Zabłotowie, Andrzej Skala w Manasterzyskach, Zygmunt Swiejkowski w Kozowie, Klemens Jouretz w Nadwórny, Joachim Starosolski w Sanoku, Józef Jasiński w Krośnie, Maciej Tupec w Drohobyczy, Leopold Szymonowicz w Wojniłowie, Ludwik Majewski w Komarnie.

Sędziami powiatowymi przy tymczasowych sądach powiatowych w obrębie wyższego sądu krajowego w Krakowie zostali mianowani:

Naczelnicy powiatowi: Kazimierz Warzeszkiewicz w Miłowce, Dominik Dipolter Dipoltswalden w Biały, Karol Roth w Mielcu, Franciszek Hantsch w Myślenicach, Jakób Lankota w Starym Sączu, Rudolf Radda w Żywcu, Franciszek Gramatyka w Brzesku, Jerzy Franck w Kolbuszowie, Karol Bayer w Skawinie, Karol Alker w Liszkach, Wincenty Persina w Ulanowie, Antoni Seemann w Radłowie, Alexander Słapa w Andrychowie, Ludwik Felsztyński w Brzostku, Antoni Korczyński w Dembicy, Jan Schön w Jaśle, Stanisław Skrzyszewski w Pilźnie, Józef Schovald w Nowym targu, Ferdynand Melzer w Limanowie, Józef Storch w Kentach, Antoni Szczepański w Gorlicach, Wilhelm Mehoffer w Ropczycy, Adolf Hora w Kalwaryi, Władysław Szmydziński w Tarnobrzegu, Wiktor Schimeczek w Przeworsku, Mikołaj Kieryczyński w Krościenku, Fortunat Stroński w Rozwadowie, Karol Rumanstorfer w Wojniczu, Henryk Kutschera w Łańcucie; adjunkci powiatowi: Antoni Skopal w Głogowie, Franciszek Honsek w Nisku, Jan Neniczka w Zasowie, Adolf Arvay w Frysztaku, Juliusz Fischer w Wieliczce, Franciszek Kaurzymski w Dąbrowie, Piotr Smolarski w Podgórzu, Wilhelm Höflich w Tyczynie, Jan Leichamscheider w Strzyżowie, Karol Ebner w Bochni, Gustaw Roztocil w Makowie, Ludwik Smolarski w Wadowicach, Michał Liskiewicz w Niepołomicach, Franciszek Miklaszewski w Sokołowie Cypryan Tarczyński w Leżajsku, Józef Louis w Krzeszowicach.

Jego Excelencya Pan Namiestnik mianował z powodu reformy politycznej administracyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i Księstwem Oświęcimem i Zatorem, adjunktami powiatowymi w nowym organizmie: adjunktów powiatowych: Franciszka Wojcikiewicza, Jędrzeja Löscha, Kwiryna Dunina Rzuchowskiego, Jerzego Kaudelkę, Tytusa Remiszewskiego, Jana Ranpelta, Alexandra Tinza, Marcelego Jaworskiego, Jana Nowickiego, Franciszka Tournell, Mikołaja Hołyńskiego i Jana Glazarewicza; adjunkta powiatowego Apoliarego Zawadzkiego; aktuaryuszów powiatowych: Julina Wawrausch, Franciszka Kaustlera, Józefa Jauretz, Adolfa Rath, Michała Obrochtę, Jana Jezierskiego, Franciszka Fischera, Zenona Lubomęskiego, Ferdynanda Schwbego, Józefa Jawornickiego, Józefa Solskiego, Jana Moes, Franciszka Cwetkę, Edwarda Englischa, Józefa Clarkiewicza, Rafała Oknińskiego, Jana Łopatinera, Konstantego Franka, Jana Tarczanowskiego, Henryka Hanke, Jana Mianowskiego, Karola Nawrockiego, Kazimierza Janiszowskiego, Franciszka Kawskiego, Józef Święcickiego, Edwarda Brandstättera, Ludwika Włockiego, Ludwika Zawałkiewicza, Ferdynanda Müera, Juljana Nawrockiego, Macieja Witkowskiego, Jan Hirschlera, Ludwika Januszowskiego, Jana Kulczyclego, Stanisława Soroczyńskiego, Felixa Stefanowskieo, Ferdynanda Daszyńskiego, Józefa Homolacza, Karola Irsę, Michała Zapalińskiego, Macieja Bäckera, Alexandra Machnickiego, Wiktora Hałajkiewicza, Jędrzeja Wojtrowicza, Franciszka Kosińskiego, Ignacego Sielińskgo, Michała Mojseowicza, Grzegorza Bojkiewicza, Lona Karszniewicza, Mikołaja Przeorskiego, Ludwika Pyłowskiego, Alexandra Otto, Józefa Czyrowskiego, i Tedora Ganszera; dalej aktuaryuszów powiatowych: Jefa Będaszewskiego, Józefa Majewskiego, Edwarda Sindla, Wincentego Łukawskiego, Ignacego Kaszyeego, Władysława Marynowskiego, Szczepana Zelmawicza, Wincentego Körnera, Bazylego Studzińskiego, Jefa Domain, Józefa Bandrowskiego, Ewarysta Michawskiego, Ferdynanda Lityńskiego, Jana Kiss, Michal Witkowskiego, Wincentego Ossolińskiego, Leopolda Dmel, Jędrzeja Białkowskiego, Felixa Sierpińskiego, Ignego Martini, Jana Wysockiego, Jędrzeja Kościeleckiego. Wiktora Śliwińskiego, Jana Sałasza, Romualda Ostrowskiego, Franciszka Łyczko, Marcina Przeorskiego, Karola Lenczewskiego, Leona Skrowaczewskiego. Michała Tluka, Michała Illukiewicza, Franciszka Singer-Wysogórskiego. Felixa Brzezińskiego, Henryka Haralewicza, Celestyna Lewickiego, Franciszka Niżankowskiego, Władysława Kapłońskiego, Wiktoryna Reichelta, Edwarda Schetlika, Juliusza Kłodnickiego, Ferdynanda Raczkę; praktykanta konceptowego przy Namiestnictwie: Pawła Emila Popiela; prowizorycznego aktuaryusza Józefa Tyburcyusza Seję; konceptowego praktykanta Namiestnictwa: Macieja Kubelkę; prowizorycznego aktuaryusza powiatowego: Marcelego Manastyrskiego: konceptowego praktykanta Namiestnictwa: Zenona Kopczyńskiego; prowizorycznego aktuaryusza powiatowego: Jana Mayera; dalej konceptowych praktykantów Namiestnictwa: Jana Sawickiego. Onufrego Skorodrackiego, Władysława Haleckiego, Teofila Mironowicza, Waleryana Barańskiego. Michała Towarnickiego; prowizorycznego aktuaryusza powiatowego: Henryka Cossę; nareszcie konceptowych praktykantów Namiestnictwa: Leopolda Hlawatego, Felixa Kubickiego, Michała Pańciewicza, Leopolda Hendricha, Tytusa Karchezego, Jana Szankowskiego, Antoniego Andahazego. Zygmunta Masiuka, Antoniego Lewickiego, Leona Kurykowskiego, Franciszka Sladek, Eugeniusza Krausa, Bronisława Jakubowskiego, Juliana Prokopczyca, Zygmunta Rogoyskiego, Władysława Chądzyńskiego i Edmunda Nawrockiego.

Lwów, 15. lutego 1867.

Obwieszczenie.

Dnia 1. lutego b. r. odbyło się 452. i 453 losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numera seryi 72 i 243. Serya Nr. 72 zawiera obligacye bankowe o pierwiastkowej stopie procentowej 5% a mianowicie Nr. 64.624 do Nr. 65.977 włącznie w ogólnej sumie kapitału 1,001.306 złr. ser. Nr. 243 zawiera obligacye kamery nadwornej o pierwiastkowej stopie procentowej 5% a mianowicie Nr. 80.220 z jedną dziesiątą. Nr. 80.808 z jedną ósmą, Nr. 81.260 z jedną trzecią częścią i Nr. 81.477 do Nr. 81.559 włącznie z całkowitą sumą kapitału 1,026.277 złr. 50 c.

Obligacye te według postanowień najwyższego patentu z 21. marca 1818 będą podwyższone do pierwiastkowej stopy procentowej 5 pct. i będą za nie wydawane według istniejących przepisów, 5 prc. na walutę austryacką opiewające obligacye.

Z c. k. prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 14. lutego 1867.

Część nieurzędowa.

Rozporządzeniem c. k. ministerstwa stanu z dnia 7. b. m. przesłane zostało tutejszemu namiestnictwu postanowienie Najjaśniejszego Pana, tyczące się uregulowania szkół ludowych. W postanowieniu tem najwyższem wyrażona jest zasada, iż c. k. rząd, uwzględniając odrębne stosunki i potrzeby krajów z tej strony Litawy położonych, nie widzi potrzeby ani nawet możliwości, by dla tych krajów istniała wspólna ustawa względem szkół ludowych.

Zważywszy, że stosunki szkół ludowych dadzą się nie tylko prędzej i łatwiej, ale nawet skuteczniej uregulować przez udział sejmów krajowych, niż przez wspólną reprezentacyę, uznał c. k. rząd za stosowne, odstąpić od zasady jednolitości w ustawodawstwie, tyczącem się szkół ludowych, o ile to pogodzić się da z rzeczywistemi interesami państwa, a przyczynić się może do skutecznego tych szkół rozwoju.

Do tego rozporządzenia dołączony jest projekt ustawy, który oddaje gminom zupełny wpływ na szkoły ludowe, utrzymywane z ich funduszów, i przyznaje im prawo prezentowania nauczycieli, zawiadywania funduszami i ich nadzorowania. W tym celu mają być ustanowione nadzory szkolne miejscowe i okręgowe.

Nadzór miejscowy ma się składać z miejscowego dusz pasterza, z jednego nauczyciela, z kilku członków gminy oraz z patrona szkoły lub jego zastępcy.

Mają być utworzone osobne okręgi szkolne z nadzorami okręgowemi. Nadzory te składać się mają z członków mianowanych przez władze dyecezalne; z członków wybranych z grona nauczycieli całego okręgu szkolnego, i z członków mianowanych, na przedstawienie politycznego urzędu powiatowego przez władzę polityczną krajową, oraz z członków wybranych z reprezentacyi powiatowej.

Miasta, które posiadają oddzielną ustawę gminną, stanowią same dla siebie okręg szkolny, a nadzór okręgowy ma się składać: z burmistrza, jako prezydującego, z członków wyznaczonych przez władzę duchowną, oraz z równej liczby członków ze stanu nauczycielskiego i gminy wybranych. Do władzy tej ma należeć nadzór nad szkołami całego okręgu szkolnego, obowiązek wizytacyi tych szkół, rozpisanie konkursu na opróżnione miejsca nauczycielskie, oraz kwalifikowanie kandydatów i przedstawianie takowych tym. którzy mają prawo prezentowania nauczycieli.

Rozporządzenie to nakazuje także, jak najspieszniejsze zaprowadzenie osobnych zakładów dla kształcenia nauczycieli ludowych we Lwowie i Krakowie z funduszów państwa, i przeznacza nawet kwoty na ten cel potrzebne, oraz na lepsze uposażenie tych nauczycieli przy szkołach głównych w Przemyślu, Jarosławiu i w Tarnowie. którzy mają udział w kształceniu nauczycieli ludowych w tamtejszych preparandach.

Fundusze szkolne państwa mają być przeważnie na ten cel użyte, aby z czasem mogły wejść w życie zupełne seminarya nauczycielskie, oraz na uposażenie nowych szkół głównych. Przy tem otrzymało Namiestnictwo nakaz, aby jak najspieszniej poczyniło stosowne projekta, tyczące się uregulowania szkół ludowych odpowiednio potrzebom i stosunkom krajowym i przedłożyło takowe ministerstwu jeszcze przed upływem roku szkolnego.

Pierwsze posiedzenie Sejmu krajowego dnia 18. lutego 1867.

Po uroczystem nabożeństwie odprawionem w kościele archikatedralnym obrz. łac., tudzież w miejskiej cerkwi parafialnej, otwarty został Sejm krajowy o godzinie 12tej w południe.

Przy otwarciu posiedzenia oznajmił Jego Excel. c. k. Namiestnik, że Najjaśn. Pan najwyższem postanowieniem z dnia 15go b. m. najłaskawiej mianować raczył J. O. księcia Leona Sapiehę Marszałkiem krajowym, a Jego Excel. księdza Metropolitę Spirydyona Litwinowicza zastępcą Marszałka krajowego. Wyrażając obudwu dostojnikom najszczersze życzenia z powodu Wysokiego zaufania, jakiem po raz wtóry zaszczyceni zostali, wezwał Jego Excel. p. Namiestnik Zgromadzenie. by sprawdziło przedewszystkiem akta wyborcze księcia Marszałka i jego zastępcy, by mógł od nich przyjąć przepisane statutem przyrzeczenie miasto przysięgi.

P. Grocholski wnosi, ażeby Izba przez aklamacyę wybór księcia Leona Sapiehy uznała za ważny. Wniosek ten jednomyślnie przyjęto, poczem Marszałek w ręce Jego Excel. p. Namiestnika złożył uroczyste przyrzeczenie. Następnie Jego Excel. p. Namiestnik w krótkich słowach wyraził przekonanie, że dotychczasowe postępowanie Marszałka, jego osobisty charakter i szczery patryotyzm są dla kraju najlepszą rękojmią, że kierownictwo Sejmu najwłaściwszej sile w kraju zostało powierzone. Przemowę tę przyjęła Izba powszechnemi oklaskami.

Marszałek zająwszy miejsce swoje otworzył posiedzenie, wzywając do prowizorycznego pełnienia obowiązków sekretarzy sejmowych pp. hr. Ludwika Wodzickiego, hr. Stanisława Tarnowskiego, ks. Barewicza i Dr. Pfeiffra. Gdy ci zajęli miejsca, zagaił Marszałek Sejm krajowy następującą przemową:

„Macie panowie przed sobą piękne ale nie łatwe zadanie. Wypadnie Wam pracować nie tylko nad dalszem rozwinięciem wewnętrznego prawodawstwa naszego kraju, do czego przeszłe sejmy pierwsze położyły podwaliny, ale macie jeszcze wpływać na przyszły ustrój całej Monarchyi, na której ustaleniu i zmocnieniu tyle nam zależy."

„Rok zeszły ważną stanowić będzie epokę w naszej historyi. Po raz pierwszy od lat stu czuliśmy się swobodnymi, mieliśmy to przekonanie, że idąc z Rządem ręka w rękę potrafimy lepszą krajowi zgotować przyszłość."

„Dzisiejsza zmiana systemu zdaje się zmniejszać nasze nadzieje, jednakże stan obecny jeszcze nie jest ostatecznie określony."

„Pokładajmy nadzieję w Najjaśn. Panu, że on szczerze pragnie dobra wszystkich narodów berłu Jego podległych i przejęty jest równą nam chęcią załatwienia interesu całości Monarchyi w harmonii z interesem wszystkich odrębnych prowincyi, — dlatego i dziś z zaufaniem zawołajmy: Niech żyje Najjaśniejszy Cesarz i Król nasz!"

Izba trzykrotnie powtórzyła: „Niech żyje!" i „Mnohaja lita!"

Następnie zabrał głos Jego Excel. c. k. Namiestnik Agenor hr. Gołuchowski i przemówił jak następuje:

„Wysokie Zgromadzenie! Manifestem z 20. września r. 1865 powstrzymano chwilowo atrybucye i czynności Rady państwa w nadziei, iż na tej drodze w miejsce przeciągłego sporu spieszniej i łatwiej da się osiągnąć porozumienie z krajami do korony węgierskiej na-

leżącemi, lecz gdy rokowania w tym kierunku podjęte przewlekły się nad wszelkie spodziewanie, czuć się dała potrzeba wysłuchania głosu krajów położonych po prawej stronie Litawy. Dlatego też Najjaśn. Pan patentem z 2. stycznia r. b. powołał reprezentantów królestw i krajów do korony węgierskiej nie należących na nadzwyczajne zebranie Rady państwa, oraz najmiłościwiej polecić raczył, aby ze względu na ważność roztrząsać się mających przedmiotów przystąpiono do nowych wyborów posłów na Sejmy krajowe, którym wytknięto zadanie wybrać z grona swego do wspólnej narady ustawą określoną liczbę wysłanników. Ponieważ zaś już po ogłoszeniu rzeczonego patentu rokowania z reprezentacyą węgierską pospieszniej postępować zaczęły i do kresu się zbliżały, postanowił Najjaśn. Pan pismem odręcznem z 4. lutego r. b. odstąpić od tego zamiaru, odejmując powołanej Radzie państwa cechę nadzwyczajnego zebrania. Dotyczące przedłożenie rządowe, wyjaśniające powody powzięcia tego najwyższego postanowienia składam do laski marszałkowskiej.“

„Zaiste ziomkowie nasi, którzy przy każdej wydarzającej się sposobności tyle już dali dowodów poświęcenia, gdy szło o oddanie usługi publicznej, także i tym razem nie oglądając się na naglące sprawy krajowe, potrzeby załatwienia domowych swych zajęć w krótkim czasie, w jakim dokonać musieli wybory gorliwie, uznania godnie, poczciwie, dobrze się zasłużyli krajowi, albowiem skrzętnie i z obrotną skwapliwością zajęli się wyszukaniem i dobieraniem najgodniejszych współbraci i dobrze krajowi zasłużonych meżów. którzy społeczności naszej dają rękojmię cnót obywatelskich, że zaś trudy i praca w tej mierze podjęte nie były bezowocnymi. dowodzi tego jawnie poważne grono światłych i zacnych mężów, których, jako zastępca najwyższego mego mocodawcy uprzejmie i serdecznie witam. — Teraźniejsze nasze zebranie, krótki tylko zdoła objąć okres czasu, jesteśmy bowiem na przededniu uroczystej chwili, w której powołana na dzień 18. marca Rada Państwa rozpocznie swoje działanie. Nie spuszczając z oka wiekowej potęgi jaką państwo rakuzkie w gronie pierwszych mocarstw zajmowało i którą nadal zajmować powinno — jeżeli spełnienie dziejowego posłannictwa ma być Austryi udziałem, przystępujmy z sumienną rozwagą do ważnego dla nas działania i wybierajmy z koła posłów — według ustawy trzydziestuośmiu najgodniejszych i najzacniejszych wysłanników, którzy uwieńczeni zaufaniem Wysokiego Zgromadzenia w chwili stanowczej i ważnej dla państwa i kraju naszego jako światli, odważni a zarazem nieugięci, ale przytem wyrozumiali, oględni i wytrawni rzecznicy nieprzedawnionych praw narodu (brawa i oklaski) staną na straży w zasadzie uroczyście już nam poręczonych, aczkolwiek dotąd niestety, w zupełności nieurzeczywistnionych swobód naszych (Brawo!) Mam w końcu zaszczyt przedstawić W. Zgromadzeniu radcę Namiestnictwa p. Oswalda Bartmańskiego, który w przeszkodzie mojej — będzie pełnić obowiązek komisarza rządowego (Brawo!)“

Następnie odczytał p. Ludwik hr. Wodzicki następujące przedłożenie rządowe:

Gdy Jego c. k. Apostolska Mość Najjaśniejszy Pan najwyższym patentem z dn. 2. stycznia b. r. najmiłościwiej raczył rozporządzić zwołanie nadzwyczajnej rady państwa, było Najjaśniejszego Pana zamiarem, zapewnić królestwom i krajom, wchodzącym w skład monarchii a nie należącym do korony węgierskiej, głos równie ważny co do rozwiązania kwestyi konstytucyjnej. którego na mocy najwyższego patentu z dn. 20. września 1865 spodziewać się mieli, oraz podać tymże królestwom i krajom podstawę nie leżącą w zakresie dotychczasowych ograniczeń do porozumienia się i do pojednania rozmaitych prawnych roszczeń i zapatrywań, objawiających się także i w tych królestwach i krajach.

Rząd cesarski żywo ubolewa, iż najwyższy ten zamiar nie wszędzie znalazł spodziewane ocenienie, i owszem wielokrotnie uległ fałszywemu tłumaczeniu, jakoby cesarski rząd zamyślał tym krokiem ścieśnić albo nawet na czas dłuższy odebrać prawa konstytucyjne, zapewnione powyżej wspomnionym królestwom i krajom dyplomem z dn. 20. października 1860 r. i patentem z dn. 26. lutego 1861 roku.

Chociaż cesarski rząd nad takiem zapatrywaniem się ubolewać i takowe jako nie mające żadnej rzeczywistej podstawy uznać musiał, nie mógł się przecie łudzić, że na tej drodze cel, któren głównie miał na oku, był w swej istocie narażonym.

Lecz jeżeli już z tych powodów cesarski rząd widział się zniewolony sumiennie i uważnie rozważyć pytanie, ażali też dzieło tak szczerze zamierzone, może jeszcze odnieść spodziewany zbawienny skutek, to od tego czasu zaszła nadto okoliczność bardzo ważna i w następstwa obfita, która nie dozwalała już uważać za odpowiednie, wytrwanie na nowo obranej drodze.

Podczas gdy przy wydaniu cesarskiego patentu z dn. 2. stycznia b. r. zajęte stanowisko co do rokowań z krajami korony węgierskiej do tego się ograniczało, że reskrypt najwyższy do sejmu węgierskiego ustanowił był główne zasady i granice ugody, a rzecz tę zgłębiające oświadczenie sejmu węgierskiego nie było jeszcze nastąpiło; doprowadziły rokowania odtąd podjęte do tego pomyślnego rezultatu, że można spodziewać się z pewnością, iż sejm węgierski zgodzi się na wnioski, które zdolne są zabezpieczyć potęgę całej monarchii i obiecują w swem przeprowadzeniu zbawiennny jej rozwój.

Warunkiem przedwstępnym praktycznego przeprowadzenia ugody było atoli zamianowanie odpowiedzialnego węgierskiego ministerstwa. Jeźli zaś konieczność polityczna nakazywała nie uchylać się dłużej od ostatecznej ugody z Węgrami, to z drugiej strony cesarski rząd nie mógł tego zapoznać, że węgierskie ministerstwo tak postawić należy, ażeby mogło zastępywać w sejmie węgierskim zgodnie ułożoną podstawę ugody.

W obec tych okoliczności myśl zasadnicza przewodnicząca przy zwołaniu nadzwyczajnej rady państwa — okazuje się prześcignięta wypadkami poźniejszemi, a dla cesarskiego rządu przybyło nader ważne pytanie do rozstrzygnięcia: czy też w tym składzie rzeczy nie odpowiadałoby interesowi państwa zaniechanie zwołania nadzwyczajnej rady państwa?

Rząd cesarski po najściślejszem zbadaniu i zgłębieniu tego pytania musiał rozstrzygnąć je w myśli twierdzącej, a przewodniczyły mu w tem następujące względy:

Długi już szereg lat cierpi organizacya konstytucyjna monarchii na sprzeczności dotąd nierozwiązane, zachodzące między dawniejszem węgierskiem prawem konstytucyjnem a wolnomyślnemi instytucyami, których przeprowadzenie w obrębie całej monarchyi austryackiej Jego c. k. Apostolska Mość Imc. Cesarz najmiłościwiej uczynił życia Swego zadaniem.

Do jakich to smutnych doprowadziło skutków, jak bardzo państwo z powodu tego starcia cierpi w najistotniejszej swej rdzeni żywotnej, powszechnie wiadomo. Przed usunięciem tego starcia nie można spodziewać się przywrócenia wielkości i dawnego historycznego stanowiska cesarstwa w rzędzie mocarstw europejskich. W stosunkach zaś stworzonych ostatniemi złowrogiemi wypadkami każde opóźnienie ugody połączone jest z największemi szkodami.

Skoro tylko ugoda do skutku przychodzi, okazuje się tem samem cel osiągnięty, dla którego nastąpiło zawieszenie zarządzone najwyższym patentem z dnia 20. września 1865 roku.

Zarządzenie to wydane jedynie celem utorowania porozumienia z Węgrami, okazuje się nadal nie potrzebnem, powrót na drogi konstytucyjne nastręcza się sam przez się, a rządowi podaną jest sposobność dania zgromadzonej radzie państwa wyjaśnień o przeprowadzonych rokowaniach i usprawiedliwienia swego postępowania.

Skłoniony tymi powodami Jego c. k. Apost. Mość Najjaśn. Pan najwyższem postanowieniem z dn. 4. b. m. rozporządzić raczył, ażeby odstąpiono od zwołania nadzwyczajnej rady państwa, a zebrała się konstytucyjna rada państwa na dzień 18. marca r. b. w Wiedniu, i ażeby tejże radzie państwa przedłożyć do przyjęcia owe zmiany konstytucyi, które okazują się jako konieczne ze względu na ugodę z Węgrami.

Równocześnie mają być przedłożone radzie państwa zaraz po jej zebraniu się wnioski do ustaw o wysełaniu posłów do ciała obradującego nad sprawami wspólnemi, niemniej wnioski do ustaw tyczące się dalszego rozwoju praw konstytucyjnych w zachodniej części państwa: ustawa o odpowiedzialności ministrów i modyfikacyi §fu 13. patentu lutowego, jako też w skutek kilkakrotnie objawionych życzeń sejmów krajowych, przedłożenie zamierzające rozszerzenie autonomii konstytucyjnej pojedyńczych krajów, nareszcie projekt ustawy o nowej organizacyi państwa, jako też inne ważne wnioski prawne, tyczące się polepszenia sądownictwa i podniesienia interesów materyalnych.

C. k. rząd spodziewa się z pewnością po spokojnej rozwadze i do ofiar gotowym patryotyzmie członków sejmu galicyjskiego, że przystąpi bezzwłocznie do wyboru członków konstytucyjnej rady państwa, i w trafnem ocenieniu przychylnych intencyi Najjaśniejszego Pana także ze swej strony przyczyni się do tego, ażeby już zbyt długo trwające przesilenie konstytucyjne zakończyć na podstawie odpowiedniej porozumieniu się wszystkich w tem udział biorących.

Wiedeń, dnia 4. lutego 1867 r.

Beust. Komers. Wüllerstorff. John.

To samo pismo odczytał ks. Barewicz w języku ruskim.

P. Kraiński wniósł, ze względu na to, iż dotychczasowy Wydział krajowy według statutu niejest upoważniony teraźniejszemu Sejmowi, z którego wyborów niewyszedł, przedkładać sprawdzenie wyborów posłów, ażeby Izba do przedsięwzięcia właściwych rugów wybrała komisyę z 9 członków.

Książę Władysław Sanguszko wniósł poprawkę ażeby ta komisya składała się z 15 członków.

P. Samelson wnosi ażeby Sejm upoważnił członków dotychczasowego Wydziału krajowego do przedłożenia sprawdzenia wyborów.

W dyskusyi przemawiali pp. Ławrowski, Grocholski i Krzeczunowicz za wnioskiem Księcia Sanguszki.

Przy głosowaniu poprawka p. Samelsona została uchylona a wniosek p. Kraińskiego z poprawką Księcia Sanguszki co do wyboru komisyi z 15 członków został przyjęty.

Po półgodzinnej przerwie w ciągu której posłowie porozumiewali się co do składu komisyi przystąpiono do wyborów kartkami. Po zamianowaniu skrutatorów odroczył Marszałek posiedzenie do 4ej godziny.

Po tej przerwie ogłosił p. Borysikiewicz następujący rezultat wyborów do komisyi mającej zająć się sprawdzeniem wyborów do sejmu.

Głosujących było 126, absolutna większość 64. Najwięcej głosów otrzymali pp. Kraiński 125 głosów, Smarzewski 123, hr. Badeni 123, Gniewosz 123, Zbyszewski 121, ks. Barewicz 95, Czajkowski 95, Ziemiałkowski 94, ks. Polański 92, Samelson 91, Gross 90, Pfeifer 88, Wolny 87, Zyblikiewicz 74, Popiel 74.

Marszałek wezwał członków komisyi, ażeby się po posiedzeniu ukonstytuowali, by jutro przystąpić do sprawdzenia aktów wyborczych.

Posiedzenie zamknięto o godzinie $4^1/_2$ po południu. Przyszłe posiedzenie we czwartek o godzinie 11. przed południem. Na porządku dziennym: Sprawdzenie wyborów.

„Tagesbote aus Böhmen“ podaje korespondencyę z Wiednia z dnia 12go b. m., która donosi, że mianowanie oddzielnego ministeryum węgierskiego było przedmiotem kilkakrotnych narad w kole cesarskiej rodziny, odbytych pod osobistą prezydencyą Najjaśn. Pana, i nie waha się przytaczać domniemane oświadczenia Jego c. k. Apost. Mości, jako też kilku członków rodziny cesarskiej co do kwestyi pojednania z Węgrami. „Gazeta wiedeńska“ pisze o tem, co następuje: Jeżeli korespondent nie stał się ofiarą złośliwej mistyfikacyi, tedy używając najłagodniejszego wyrażenia należy mu przyznać wysoki stopień odwagi, skoro się ośmiela podawać do wiadomości publicznej wieści takie, zmyślone od początku do końca.

„Naplo“ zamieszcza artykuł pod tytułem „Słowo do ministrów“ będący upomnieniem, aby nieprzerwalność sądownictwa mogła być uratowaną, aby instytucye istniejące, które służyć mają aż do urządzenia nowych, przyspieszyły swoje czynności, aby zaległości zostały załatwione z podwójną gorliwością, aby unikano wszelkiego zatamowania, gdyż przez to żywioły produkcyjne kraju byłyby narażone na nowe straty.

— „Hon“ wyjaśnia, o ile trudniejszem będzie teraz stanowisko ministerstwa węgierskiego jak w r. 1848 i sądzi przeto, że dzień ogłoszenia ministerstwa powinien być dniem gruntownej rozwagi a nie wybuchu radości. Jedną z głównych różnic jest, że ministeryum z r. 1848 znalazło w całym narodzie jednakowe zaufanie, jednoczyło bowiem w sobie [illegible] wszystkich stronnictw; teraźniejsze ministeryum [illegible] z łona większości, która ma za sobą wyparte [illegible] konserwatywne, a na przeciw siebie mniejszość parlamentarną.

„Zeidler“ Correspondenz pisze: Potwierdza się podobno wiadomość, iż między Francyą, Anglią i Rosyą przyszło do porozumienia w kwestyi oryentalnej na podstawie zasady nieinterwencyi.

„La France“ donosi, iż Anglia stara się utrzymać Hamburgowi prawo mianowania własnych konzulatów.

Przewidując bliskie rozwiązanie izb włoskich „Opinione“ skreśla obecną sytuacyę bardzo czarnemi barwami i powiada między innemi:

„Po posiedzeniu izby deputowanych dn. 11. lutego nie pozostało jeno rozwiązanie izby albo dymisya ministeryum. W ostatnim tym przypadku ministeryum musiałoby być utworzone z członków stronnictwa, które przemawiało za odbywaniem zakazanych mityngów. Stronnictwo to jednak prawie wcale nie exystuje i jest tak między sobą rozdarte, iż z pośród niego nie podobna utworzyć gabinetu, któryby się utrzymać mógł. W ogóle izba w obecnym składzie swym nie łatwo mogłaby dać

poparcie jakiemukolwiek gabinetowi. Może ona zwalić ministerya ale popierać ich nie zdoła. Dla tego też Król przyjął proponowane przez ministeryum rozwiązanie izby i tak będziemy w ciężkim bardzo czasie wśród elektoralnego przesilenia. Gabinet rozwiązuje izbę, ponieważ większość dała mu naganę za wydany zakaz odbywania mityngów w Wenecyańskiem, a w skutek tego rozwiązania agitacya wyborcza rozpocznie się licznemi mityngami. Jest to jeden z licznych anomalii nadzwyczajnej i uderzającej sytuacyi. Parlament zbierze się w marcu, przed upływem terminu przyznanego ministrom do używania budżetu. Jakie ministeryum wystąpi przed zgromadzeniami wyborców? W obecnym swym składzie czyli też w nowem uformowaniu? Kraj przechodzi obecnie przez niebezpieczne przesilenie polityczne a zarazem i przez krizis drogości, która już wiele cierpień sprawiła. Kwestya podatków zajmuje wszystkie umysły, a położenie finansowe słuszne wywołuje obawy. Przez rozwiązanie izby położenie jeszcze się pogorszyło, ponieważ cały już prawie rok stracony jest dla dyskusyi finansowych. Spodziewamy się, iż rząd poczuwa się do swej odpowiedzialności. Rekryminacye nie byłyby na czasie. Oczekujemy z upragnieniem czynów rządu."

Półurzędowa „Italie" przypomina, iż od 1848 r. po odroczeniu parlamentu zawsze następywało rozwiązanie izby deputowanych, i powtórzyło się to ośm razy w tym przeciągu czasu.

Książę Carignan powołany został telegrafem z Nepolu do Florencyi dla wyjawienia zdania w obecnych okolicznościach. Książę da może przy tej sposobności niejako wyjaśnienie co do okrzyków, któremi go w Nepolu zgłodniali robotnicy powitali.

W Medyolanie giną od niejakiego czasu znaczne sumy na pocztę oddane, i dotąd nie udało się jeszcze wykryć złodziei.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające. Dnia 18. lutego; Petryszyn Andruch zabójstwo. Iwaniuk Jan kradzież. Richter Maryanna kradzież. Walczyszyn Apolonia kradzież. Dnia 20. lutego: Hrem Prócko kradzież. Pastuch Tomko i spól. kradzież. Juńko Tańka dzieciobójstwo. Mussyj Fedko kradzież. Lacki Hryć ciężkie obrażenie ciała. Folusiewicz Iwan i spól. kradzież. Dnia 21. lutego: Stelmach Andruch kradzież. Buczko Dmytro kradzież i oszustwo. Jacheć Franciszek i spól. ciężkie obrażenie ciała. Kolega Lesko morderstwo. Dnia 23. lutego: Słona Tekla oszustwo. Maruszczak Seńko i spól. kradzież. Gil Wasyl kradzież.

(Rabunek.) Dnia 15go b. m. o godzinie 5tej zrana dwóch nieznajomych złoczyńców napadło za rogatką grodecką na przechodzącego robotnika z kamieniołomu, zarzucili mu płaszcz na głowę i odebrali 10 złr., które miał przy sobie.

(Pożary.) W Rabbem, w powiecie Baligrodzkim, dnia 7go b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkodą wynosi 500 złr., ogień miał być podłożony. W Krupsku, w powiecie Mikołajowskim, dnia 12go b. m. spaliły się 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosi 300 złr. w. a, zły komin miał być przyczyna pożaru. — W Gromniku, w powiecie Tuchowskim, dnia 13. b. m. spaliła się stodoła dworska z zapasami siana; szkoda wynosi 2000 złr., ogień miał być podłożony. — W Babicach, w powiecie Przemyskim, dnia 15go b. m. spaliło sie około 20 domów i budynków gospodarskich, między temi dwa na plebanii, które były asekurowane. Ogień miał powstać przez nieostrożność; szkoda wynosi około 5200 złr.

— W Woli wielkiej, w powiecie Cieszanowskim dn. 8. b. m. w nocy spaliła się stodoła dworska ze zbożem. Szkoda wynosi około 200 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

(Nieszczęsny wypadek.) W Brusnie, w powiecie Cieszanowskim, dnia 6go b. m. poniósł śmierć włościanin Michał Moskwa przygnieciony saniami z drzewem, które się na niego obaliły.

(Zabójstwo.) Jan Konczyło, włościanin z Horyńca w powiecie Cieszanowskim, został zamordowany dnia 11. b. m. przed swoim domem. Śledztwo jest w toku.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W II. połowie z. m. były następujące ceny zboża innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Bóbrka		Chodorów		Przemyślany		Brzeżany		Busk	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	.	5	.	5	33	4	83	4	5
„ żyta	3	.	3	20	3	6	2	80	3	.
„ jęczmienia	2	.	2	50	2	53	1	93	2	50
„ owsa	1	.	1	10	.	95	1	10	1	25
„ hreczki	2	40	2	50	2	40	2	80	2	80
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	1	20	1	20	1	.	1	12	.	80
Cetnar siana	1	50	1	.	.	90	1	.	1	30
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	5	20	5	50	5	.	7	60
„ „ miękkiego	5	.	4	10	3	50	4	.	6	40
Funt mięsa wołowego	.	10	.	10	.	8	.	9	.	8
Mas okowity	.	60	.	47	.	55	.	85	.	44

Ostatnia poczta.

Florencya, 16. lutego. Nowe ministeryum jest uformowane. Ricasoli, prezes rady ministrów i minister spraw wewnętrznych; Visconti Venosta, spraw zewnętrznych; Depretis, skarbu; De Vicenzi, robót publicznych; Biancheri, marynarki; Correnti, wychowania publicznego; Cugia, wojny. Mari obejmie podobno tekę ministeryum sprawiedliwości.

Londyn, 17. lutego. „Court Journal" donosi: Książę Walii i Księżna jego małżonka odwiedzą w maju Danię.

Petersburg, 17. lutego. „Nordische Post" robi następujące uwagi z powodu rozmowy bar. Stakelberga z baronem Beust. Jeżeli rozmowa ta istotnie miała miejsce, to nie zaprzecza ona zasadniczym względom dyplomacyi rosyjskiej w sprawie wschodniej.

Madryt, 16. lutego. Rozporządzenie jenerał-kapitana oświadcza, iż redaktorowie i drukarze pism tajnych, oraz kapitaliści, którzy kapitałów na to dostarcza, śmiercią karani będą.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Badeni Wład., z Suchorowa. — Hr. Komorowski Fran., z Łuczyc.

Hotel europejski: Ks. Czartoryski Konst., z Wiednia. — Posłowie sejmu: Żuk Skarszewski Faust., Samelsohn Sew. z Krakowa i Szumańczowski Lud., z Czulic. — Trzecieski Fran., z Krakowa. — Wojtkowski Adolf, z Żurawicy.

Hotel Langa: Gross Piotr, z Koniuszek.

Hotel angielski: Hr. Tarnowski Jan, z Chorzelowa. — Pajaczkowski Narc., c. k. przeł. obwodowy, z Tarnowa. — Szuszkiewicz Jed., c. k. radzca finan., ze Stryja. — Hulimka Alex., z Chłopiatyna. — Lang Bron., z Wolicy. — Pawłowski Kaz., z Lisek. Rott Ferd., z Malinówki. — Posłowie sejmu: Kamiński Ign, z Stanisławowa. — Chrzanowski Leon, z Krakowa. — Działoszyński Michał, z Puźnik. — Pyłypów Dym. z Oleszy.

Hotel Kuhna: Grocholski Izyd., z Oserdowa. — Piocki Emil, z Jawczy.

Hotel Krakowski: Ks. Sanguszko Wład., z Tarnowa. — Dylewski Mar., z Rolowa. — Fihauser Konr., z Klikuszowy. — Victorini Otm, c. k. podporucznik, z Berna.

Hotel podolski: Tyszkowski Józef, z Uhnik. — Winnicki Ant., z Kozic.

Pod Nr. 514⁴/₄: Posłowie sejmu: Czerkawski Euz., z Graca. — Dittrich Ant., z Korczyna i Popiel Michał, z Sambora. — Flondor Jerzy, z Czerniowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. lutego.

PP. Hr. Krasicki Ign., do Liska. — Głogowski Art., do Bojańca. — Guszkowski Marc., do Nowegomiasta. — Pietruski Jul., do Sokołowa. — Młodkowski Wład., do Truszowic. — Sokołowski Trzaska Konst., c. k. kapitan, do Przemyśla. — Papara Jul, do Dolnicza. — Prytyka Wład., do Tuczny. — Rzewuski Wik, do Gołogór. — Stobiecki Leon, do Berteszowa — Żelechowski Jan, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. lutego.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328 12	+ 2.4	77.0	zach. sł.	4
2 god po poł.	329 95	+ 1.7	88.9	półn. „	10
10.god.wiecz.	333 77	— 2 8	61.7	„ „	0

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Die Hanni weint und der Hannsi lacht"**, operetka komiczna w 1 akcie; **„Im Vorzimmer Seiner Excellenz"**, obrazek dramatyczny w 1 akcie; **„S'erstl Busserl"**, obrazek ludowy ze spiewami w 1 akcie; **„Ein gebildeter Hausknecht" oder: „Verfehlte Prüfungen"**, krotochwila ze spiewami w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 18. lutego.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	93	6	—
Dukat cesarski	„	5	97	6	05
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	40	10	57
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	74
Talar pruski	„	1	88	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	—	76	—
„ „ „ m. k. za 100 zł.		78	70	79	53
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne		70	42	71	25
5% Pożyczka narodowa		70	75	71	58
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		219	—	222	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	—	186	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.20	71.40
od kwiet. do października po 5%	71.—	71.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.25	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 75	82.—
Metaliki po 5%	61.30	61.50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.—	145.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144.—	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	79.75	80.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	90.10	90 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.25	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	83 80	84.—
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	90.—	91.—
Węgier [illegible]	72.50	73 50
Galicyi	70.25	71.25
Siedmiogrodu	70.50	71.—
Bukowiny	70.50	71.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	96 50	97.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	757.—	759.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	189.—	189.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630.—	632.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	88.—	88.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1640.—	1645.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	206.—	206 20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	206.—	206.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	144.—	144 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220.—	220.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	488.—	490.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	95.60	95.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	87.50	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 50	99.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131.25	131 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.50	—.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	100.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	107.25	207 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106.65	106 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.75	107 —
Hamburg za 100 M. B.	94.75	95 —
Londyn za 10 ft. szt.	127.—	127.50
Paryż za 100 fr.	50.65	50 75

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.01	6.02
detto. pełnej wagi	6.01	6.02
Korona	17 30	17 40
20frankówka	10.16	10 18
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	$1.88\frac{1}{2}$	1.89
Srebro	126.—	126.50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $82\frac{5}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	30
5% pożyczka narodowa	71	10
Losy z 1860 roku	89	40
Akcye banku wiedeńskiego	756	—
„ „ kredytowego	189	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	50
Srebro	125	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	

DZIENNIK URZĘDOWY.

Nr. 7510. (205—3)

Ankündigung

über die Behandlung nachstehender im Subarrendirungswege sicher zu stellenden Militär-Verpflegs-Bedürfnisse.

Die Subarrendirungs-Verhandlung wird gepflogen werden in	am	Die Erforderniß besteht in der Militär-Bequartierungs-Station	täglich in Portionen: Brot à $1\frac{3}{4}$ Pfund	Hafer à $\frac{1}{8}$ Metzen	Heu à 8 Pfund	Streustroh à 3 Pfund	viermonatlich Lagerstroh-Gebünde à 12 Pfund	monatlich Klafter Brennholz hartes im Winter	im Sommer	Maß Brennöl im Winter	im Sommer	Nebenstehende Erforderniß wird zur Subarrendirung verhandelt auf die Pachtzeit vom	bis
Tarnopol, beim Verpflegs-Magazin	4. März 1867	Tarnopol	650	384	384	384	1460	.	.	.	.	1. April 1867	Ende Dezember respective bis zur neuen Heufütterung 1867
			200	200	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen							
Brzeżan, beim Filial-Verpflegs-Magazin	25. Februar 1867, um 10 Vormittags	Brzeżan	460	250									
			200	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen								
		Narajów	150	140	140	140	250	4	2	8	4		
Rohatyn, beim k. k. Bezirksamt	22. Februar 1867, um 10 Vormittags	Rohatyn	150	140	140	140	250	4	2	8	4		
			200	200	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen							
Trembowla, beim k. k. Bezirksamt	6. März 1867, um 10 Vormittags	Trembowla	.	140	.	.	.	.	.	.	.		
			.	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen								
		Strusów	.	140	.	.	.	.	.	.	.		
Czortków, beim k. k. Bezirksamt	19. März 1867, um 10 Vormittags	Czortków	150	145	145	.	.	.	.	.	.	1. Mai 1867	
			200	200	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen							
		Jagielnica	150	140	140	.	.	.	.	.	.		

Die Behandlung für die Station Tarnopol wird mittelst schriftlicher, gestellt einzureichender Offerte vorgenommen und es haben die mit einem 5% tigen Vadium zu belegenden Offerte an dem bezeichneten Tage bis 6 Uhr Abends überreicht zu werden. Später einlangende Offerte werden nicht angenommen. Die Behandlungen für die anderen Stationen werden mündlich in Verbindung mit schriftlichen Offetten vorgenommen, nur müssen die schriftlichen noch vor dem Beginne der mündlichen Behandlung, somit längstens bis 10 Uhr Vormittags bei den betreffenden Local-Behandlungskommissionen übermacht werden. Schriftliche Offerte mit Koncretual-Anbothen bleiben unberücksichtigt.

Die näheren Bedingnisse werden am Tage der Behandlung bekannt gemacht, und können auch sonst bei der gefertigten Magazins-Verwaltung während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Haupt-Verpflegs-Magazins-Verwaltung.

Tarnopol, am 1. Februar 1867.

(261)

Edict. (2)

Nr. 28183. Vom k. k. Lemberger städt. deleg. Bezirksgerichte wird dem Johann Andrassy mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider ihn Daniel Müller wegen Zahlung der Summe pr. 150 fl. österr. Währung bei diesem k. k. Bezirksgerichte auf Dezember 1866 z. Zahl 28183 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Bescheid vom 12. Dezember 1866 Zahl 28183 die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 10. Jänner 1867 anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Johann Andrassy unbekannt ist, so hat dieses k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Jablonowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Tarnawiecki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Versäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Lemberg, am 12. Dezember 1866.

(277)

Kundmachung. (3)

Nro. 62873. Zur Sicherstellung des mit hohem Ministerial-Erlasse vom 4. December 1866 Z. 19337-835 genehmigten Reconstructions-Baues der San-Flußbrücke Nr. 28 bei Radymno auf der Jaworower Verbindungsstraße in dem adjustirten Gesammtbetrage von 15.461 fl. 24 kr. öst. W. wird hiemit die Offert-Verhandlung ausgeschrieben.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerten längstens bis 20. Februar 1867 bei dem k. k. Kreisvorstande in Przemyśl zu überreichen, wo auch, so wie auch bei dem Przemyśler k. k. Straßenbaubezirke das vollständige Bauoperat, dann die allgemeinen administrativen, dann speciellen Baubedingungen eingesehen werden können.

Nur klar gefaßte, auf das Versteigerungsobject vollständig ohne Klauseln lautende Offerte werden angenommen, nachträgliche bleiben unberücksichtigt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 6. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 62873. Ku zabezpieczeniu przyzwolonego rozporządzeniem wysokiego ministerstwa z 4. grudnia 1866 l. 19337-835 przebudowania mostu Nr. 28 na rzece Sanie pod Radymnem na Jaworowskim gościńcu łącznym w wyznaczonej ogólnej kwocie 15.461 złr. 24 c. wal. austr. rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty, z załączeniem 10procentowego wadyum, przedłożyli najdalej po dzień 20go lutego 1867 c. k. naczelnikowi obwodu w Przemyślu, gdzie także — jak również w Przemyskim c. k. powiecie budowy gościńców przejrzeć można zupełny plan budowy, a oraz ogólne administracyjne i osobne warunki budowy.

Tylko jasno ułożone, na przedmiot licytacyi w całości i bez zastrzeżeń opiewające oferty będą przyjmowane, później wniesione nie znajdą uwzględnienia.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. lutego 1867.

(280)

Kundmachung (3)

Nr. 3436. Zur Sicherstellung der Conservations-Bauherstellungen im Grodeker Straßenbaubezirke wird die Offert-Verhandlung für das Jahr 1867 oder für eine dreijährige Periode, nämlich: 1867, 1868 und 1869 ausgeschrieben, letztere unter der ausdrücklich anzuführenden Bedingung, daß sich die Unternehmung verbindlich macht, auch alle anderen im Verlaufe dieser Periode vorkommenden Conservationsherstellungen mit gleichem Nachlaße auszuführen, ferner sich der Adjustirung der Preise nach den bestehenden Normen im Falle, als andere in der ursprünglichen Preistabelle nicht enthaltene, vorkommen sollten, unterzieht.

Das Erforderniß besteht:

I. Im Przemyšler Kreisantheile.

		fl.	kr.
laut Kostenanschlag	Nr. 6 Reparat. der Brücke		
	Nr. 4 mit dem Fiskalpr. v.	188	95½
„	„ Nr. 7 Straßendammgeländer mit dem Fiskalpr. v.	864	53½
„	„ Nr. 8 Umbau der Brücke		
	Nr. 13 mit dem Fiskalpr. v.	280	93
„	„ Nr. 9 Reparat. der Brücke		
	Nr. 15 m. d. Fiskalpr. v.	350	65
„	„ Nr. 12 Reparat. der Brücke		
	Nr. 46 m. d. Fiskalpr. v.	584	69
	Zusammen	2269	76

II. Im Lemberger Kreisantheile.

		fl.	kr.
laut Kostenanschlag	Nr. 13 Repar. d. Brücke		
	Nr. 63 mit dem Fiskalpr.	118	52½
„	„ Nr. 14 Umbau der Brücke		
	Nr. 64 mit dem Fiscalpr.	286	24½
„	„ Nr. 16 Repar. des Kanals		
	Nr. 79 mit dem Fiscalpr.	69	20
„	„ Nr. 17 Reparat. d. Brücke		
	Nr. 81 mit dem Fiscalpr.	218	99
„	„ Nr. 18 Straßendammgeländer mit dem Fiscalpr.	79	77
	Zusammen	772	73
	Im Ganzen	3042	49

österr. Währ.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerten längstens bis 26. Februar l. J. bei dem betreffenden k. k. Kreisvorstande zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Zahl 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können ebendaselbst so wie bei dem Straßenbaubezirke eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 6. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 3436. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych w Grodeckim powiecie budowy gościńców rozpisuje się niniejszem licytacyę ofertową na r. 1867, albo też na trzyletni peryod, mianowicie 1867, 1868 i 1869, ostatnią jednak z wyraźnem przytoczeniem warunku, że przedsiębiorstwo obowiązuje się, także wszystkie inne w ciągu tego peryodu zdarzające się roboty konserwacyjne z równem opuszczeniem cen wykonywać, i że się poddaje oznaczeniu cen podług norm istniejących w razie, jeżeliby się zdarzały inne niezawarte w pierwotnej tabeli cen.

Potrzeby te są:

I. W części obwodu Przemyskiego.

		zł.	kr.
Podług kosztorysu	Nr. 6. Naprawa mostu Nr. 4. w cenie fiskalnej	188	95½
„	„ Nr. 7 Poręcze u tamy gościńcowej w cenie fiskalnej	864	53½
„	„ Nr. 8. Przebudow. mostu Nr. 13. w cenie fiskalnej	280	93
„	„ Nr. 9. Naprawa mostu Nr. 15 w cenie fiskalnej	350	65
„	„ Nr. 12. Naprawa mostu Nr. 46 w cenie fiskalnej	584	69
	Razem	2269	76

II. W części obwodu lwowskiego.

		zł.	kr.
Podług kosztorysu	Nr. 13. Naprawa mostu Nr. 63. w cenie fiskalnej	118	52½
Podług kosztorysu	Nr. 14. Przebudowanie mostu Nr. 64. w cenie fisk.	286	24½
„	„ Nr. 16. Naprawa kanału Nr. 79. w cenie fiskalnej	69	20
„	„ Nr. 17. Naprawa mostu nr. 81 w cenie fiskalnej	218	99
„	„ Nr. 18. Poręcze u tamy gościńcowej w cenie fiskaln.	79	77
	Razem	772	73
	Ogółem	3042	49

wal. austr.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty, z załączeniem 10proc. wadyum przedłożyli najdalej do 26. lutego r. b. przynależnemu c. k. naczelnikowi obwodu.

Inne tak ogólne jak i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe, można przejrzeć również u c. k. naczelnika obwodu albo też w powiecie budowy gościńców.

Późniejsze oferty nie będą uwzględnione.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. lutego 1867.

Kundmachung.

Nr. 206. (221—3)

Wegen Sicherstellung der in den nachstehenden Militär-Bequartirungs-Stationen auf die weitere Dauer vom 1. April et 1. Mai bis Ende December respective bis zur neuen Heufütterung 1867 erforderlichen Naturalien und Servize-Artikel werden bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Verwaltung an den unten bezeichneten Tagen unter nachstehenden Bedingungen, öffentliche Subarrendirungs-Behandlungen mittelst schriftlicher Offerte vorgenommen werden, und zwar:

1tens. Die beiläufige Erforderniß besteht in, wie nachfolgend:

Tag der Behandlung	Ort und Stunde des Beginnes der Behandlung	Für die Bedarfsstation	Tägliche Erforderniß: Brot	Hafer à ⅛ Metzen	Heu à 10 Pfund	Streustroh à 3 Pf.	Monatliche Erforderniß, im Winter: hartes oder weiches Brennholz	im Winter: oder weiches	im Sommer: hartes	im Sommer: oder weiches	⅓ jährig Bettenstroh à 12 Pfd.	Pacht-Dauer von	bis	Anmerkung
			Portionen				Klafter				Bund			
22ten Februar 1867	Bei der Lemberger k. k. Verpflegs-Magazins-Verwaltung 10 Uhr Vormittags	Lemberg für Stabile	.	1000								1. April 1867	Ende Dezember respect. bis zur neuen Heufütterung 1867.	
		Lemberg für Transenen	. . .	200 400 800	nach dem Aviso alle		24 Stunden 48 " 4 Tagen		dreimal im Monat					
22. detto		Żółkiew für Stabile	250	250	.	.	.	.	.	.	.			
25. detto		Grodek für Stabile	250	250										
		Grodek für Transenen	200 500 1200	200 400 800	nach dem Aviso alle		24 Stunden 48 " 4 Tage		dreimal im Monat					
25. detto		Hruszow für Stabile	200	200	.	.	.	.	.	.	.			
4. März 1867		Siedliska für Stabile	200	200	200	200	.	.	.	.	500			
4. detto		Drohowyże, Mikołajów und Rozdoł für Stabile	200	200			12	18	6	9	.	1. Mai 1867		
		Drohowyże, Mikołajów und Rozdoł für Transenen	200 500 1200	200 400 800	nach dem Aviso alle		24 Stunden 48 " 4 Tage		dreimal im Monat					
4. detto		Brody für Stabile	600	.										
		Brody für Transenen	200 500 1200	. . .	nach dem Aviso alle		24 Stunden 48 " 4 Tage		dreimal im Monat					
25. Febr. 1867		Grossmosty für Stabile	300 .	. 300	.	.	.	.	.	.	.	1. Mai 1. April		

2tens. Die Offerte müssen genau nach dem unten beigesetzten Formulare verfaßt, mit 50 kr. Stempel versehen, an dem obbezeichneten Tage bis zur festgesetzten Stunde der Behandlungs-Commission versiegelt überreicht werden.

3tens. Die Anbote müssen mit einem 5% Vadium versichert werden, daher solches dem Offerte entweder bar, oder in Staatspapieren nach dem Courswerthe anzuschließen kommt.

Ist der Offerent der Behandlungs-Commission unbekannt, so hat derselbe seinem Offerte auch ein von seiner Personal-Obrigkeit ausgestelltes Zeugniß über seine Solidität und Fähigkeit zur Uebernahme des Geschäftes beizulegen.

4tens. Nachtrags-Offerte werden nicht berücksichtiget.

5tens. Der Offerent bleibt mit seinem schriftlichen Anbote vom Tage der Ueberreichung verbindlich, das Aerar erst vom Tage der erfolgten Genehmigung, und es bleibt dem Aerar das Recht vorbehalten, die für einen oder mehrere Artikel offerirten Preise, bezüglich der Pachtdauer und der behandelten Artikel beschränkt zu genehmigen oder auch gänzlich rückzuweisen.

6tens. Diese Einbringung von Complessier-Anboten ist unzulässig.

7tens. Anbote für mehrere Stationen in einem Offerte dürfen nicht stattfinden.

8tens. Außer den in dieser Kundmachung enthaltenen, haben auch alle übrigen im Behandlungs-Protokolle aufgenommenen Bedingungen, von welchem Unternehmer bei der hiesigen k. k. Verpflegs-Magazins-Verwaltung täglich während den gewöhnlichen Amtsstunden zur vollständigen Information Einsicht nehmen können, zu gelten.

Von der k. k. Militär-Verpflegs-Bezirks-Magazins-Verwaltung. — Lemberg, am 28. Jänner 1867.

Offerts-Formulare:

Ich Endesgefertigter, wohnhaft in N., Bezirk N., Kreis N., erkläre hiemit in Folge Ausschreibung der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung vom 28. Jänner 1867 die Subarrendirungs-Verpflegung für die Station N. mit der Abgabe in N. auf die Zeit vom . . . bis . . . und zwar:
pr. Portion Brod à 51½ Lth. mit kr. . . sage! . .
" " in Laiben à 50 " " "
" " Hafer à ⅛ Metzen " " "
" " Heu à 10 ℔ " " "
" " Streustroh à 3 ℔ " " "
rc. unter genauer Zuhaltung der kundgemachten und aller im Behandlungs-Protokolle enthaltenen Bedingungen, welchen ich mich unbedingt unterziehe, übernehmen zu wollen, und hafte für dieses Offert mit meinem gesammten Vermögen und mit dem zuliegenden Vadium pr. . . . . fl. Sage . . . . welches ich, falls ich Ersteher bleibe, unverzüglich zur vollen vorgeschriebenen 10% Caution ergänzen will.

N. N.
(Siegel, Vor- und Zuname.)

Formulare zum Couvert über das Offert.

An
die löbliche k. k. Subarrendirungs-Behandlungs-Commission bei dem k. k. Militär-Verpflegs-Magazin
in
Lemberg.

Offert zur Subarrendirungs-Behandlung für die Station N. im Jänner 1867 mit . . . fl. sage! . . . . Vadium.

---

(252) **Edict.** (2)

Nro. 857. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird hiemit dem Hrn. Ladislaus Grafen Rozwadowski bekannt gemacht, daß ihm in der hiergerichts wider ihn anhängig gemachten Executionssache des galizischen Creditvereines pto. 21.074 fl. 20 kr. öst. W., betreffend die öffentliche Versteigerung der Güter Hruszow sammt Attinenzien, bei dem Umstande als sein Aufenthaltsort unbekannt ist, der hiesige Hr. Landesadvocat Dr. Mochnacki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Zezulka zum Curator bestellt wird, welchen die in dieser Executionssache erflossenen Bescheide zugestellt werden und daß es ihm demnach obliege, entweder diesem Curator die gehörige Information zu ertheilen oder seinen Aufenthaltsort bekannt zu geben, oder auch einen andern Vertreter zu wählen und hievon das hiesige Gericht in Kenntniß zu setzen.

Przemyśl, am 31. Jänner 1867.

(258) **Edikt.** (2)

Nr. 66376. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden alle jene, welche den der Nachlaßmaße des Hersch Gardes angehörigen und in Verlust gerathenen Wechsel ddto. 19. Juni 1864 über 400 fl. von Chane Süssmann 4 Monate a dato zahlbar acceptirt und von Hersch Garder ausgestellt, in Händen haben sollten, mittelst gegenwärtigen Ediktes aufgefordert, diesen Wechsel binnen 45 Tagen diesem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte auf denselben darzuthun, da sonst nach Verlauf obiger Frist derselbe amortisirt werden würde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, am 23. Jänner 1867.

(266) **Edykt.** (2)

Nr. 59315. C. k. sad krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że Jan Eitner syn Daniela Eitner z przyczyny marnotrawstwa pod kuratelę sadową wzięty i temuż p. Michał Łopaczyński jako kurator ustanowiony został.

Lwów, dnia 22. grudnia 1866.

Doniesienia prywatne.

Uwiadomienie.

Dr. Teofil Mochnacki, notaryusz w Jarosławiu z polecenia Wysokiego Wydziału Sejmu krajowego uwiadamia wszystkich chęć kupienia mających, że na dniu 4. marca 1867 roku o godzinie 10tej przed południem w zabudowaniu c. k. Mundurowej Komisyi w Jarosławiu rozmaite przybory po pułku Wolnych Krakusów pozostałe, w drodze publicznej licytacyi sprzedane zostaną.

Jarosław, dnia 12. lutego 1867. (273—3)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.